

§ 13. Høiesteret kan, efter Indstilling af den offentlige Anklager eller den Sigtede (Anklagede) eller Undersøgelses-Dommeren, henvise en Sags Undersøgelse eller endelige Prøvelse til en anden Ret, dersom der er grundet Anledning til at antage, at en Sag ikke vil erholde en selvstændig, upartist eller fyldestgjørende Undersøgelse eller Prøvelse ved det almindelige Bærneting.

§ 14. Forfølges en Sag alene ifølge Begjæring af den Private, der er krænklet ved en Lovovertrædelse, kan han fordrø, at Sagen, der er veist, skal bortfalde, naar han gjør det, forinden Forundersøgelsen er sluttet.

Den Private, der anseer sig forurettet ved en Forbrydelse, kan erholde det private Erstatningspørgsmaal afgjort i Forbindelse med Straffespørgsmaalet, eller ogsaa kan han anlægge privat Søgemaal ved de civile Domstole. Erstatningsklagen kan fremsættes saalænge Forundersøgelsen staaer paa. Den fremsættes skriftlig med Navns Underkrift til Undersøgelses-Dommeren. Denne Klage kan frafaldes paa ethvert Sagens Trin, forinden Dom er affagt. Frafaldes den inden 24 Timer, efterat være fremsat, paadrager Klageren sig ingen Omkostninger overfor det Offentlige.

§ 15.

Angaaer en Sag, der prøves ifølge denne Lov, en Person, der staaer under Bærgemaal, forkyndes de forskjellige Anmeldelser og Tilsigelser, der skulle forkyndes for Sigtede (Anklagede, Domfældte), tillige for hans Bæрге.

§ 16.

Naar Bøder paalægges ifølge denne Lov, tilfalde de Kongerigets særlige Kasse. Tilpligtes det Offentlige at udrede Omkostninger, ifølge denne Lov, udredes de af Kongerigets særlige Kasse.

II.

Forundersøgelse.

§ 17.

Enhver Embedsmand eller af det Offentlige ansat Bestillingsmand, og navnlig den

offentlige Anklager og Politiets Embedsmænd og Betjente, der i Udøvelsen af sine Embedspligter kommer til Kundskab om en Forbrydelse, er pligtig at anmeldre den for Underdommeren, og at meddele de Oplysninger, som staae til hans Raadighed.

§ 18.

Enhver Privatmand, der kommer til Kundskab om en Forbrydelse, bør anmeldre den for Underdommeren.

§ 19.

Anmeldelse af eller Klage over en Forbrydelse afgives til Underdommeren, skriftlig eller mundtlig.

§ 20.

Afgives skriftlig Anmeldelse eller Klage, stæer det med Navns Underkrift.

§ 21.

Er det mundtlig Anmeldelse eller Klage, nedskrives den af Dommeren og forsynes med Vedkommendes Underkrift.

§ 22.

Paatrængende Tilfælde kan Underdommeren, der har modtaget en mundtlig Anmeldelse, undlade at opfylde Bestemmelserne i § 21.

§ 23.

Forat Underdommeren skal sætte sig i Bevægelse, i Anledning af en Anmeldelse eller Klage, udtræves, at Anmelderen eller Klageren fremkommer med Oplysninger, som godtgjøre eller fremkalde grundet Formodning om, at en Forbrydelse er begaaet, saa og at en bestemt navngiven eller nærmere betegnet Person har begaaet eller efter Sandsynlighed maa antages at have begaaet Forbrydelsen, eller at Vedkommende i det Mindste angiver væsentlige Omstændigheder, som ere stikende til at lede til Forbrydelsens Opdagelse.

§ 24.

Er Mistanken, ifølge de fremkomne Oplysninger, ikke rettet imod nogen bestemt Person, men det kan antages, at en anden end Anmelderen eller Klageren kan give nærmere Oplysning, indkalder Dommeren en sli Person for sig, og modtager hans Forklaring, forinden han tager sin Beslutning.